

عکس Gettyimages

کارلوس کی‌روش بماند یا برود؟

قرارداد کارلوس کی‌روش، سرمربی پرتغالی تیم ملی فوتبال ایران، با فدراسیون به پایان رسیده است. حداقل این موضوعی است که می‌شود با استناد به صحبت‌های مهدی تاج، زمانی که درباره قرارداد کارلوس حرف می‌زد، آن را قطعی دانست. قرارداد کی‌روش با تیم ملی فوتبال ایران تا بعد از بازی‌های جام جهانی است و در صورت رضایت کارفرما، یعنی فدراسیون فوتبال ایران، این قرارداد قابلیت تمدید شدن را دارد. حالا این همان موضوعی است که باید درساره آن صحبت کرد. آیا قرارداد کی‌روش باید تمدید شود؟ برای پاسخ‌دادن به این پرسش بهتر است عجله نکرد و به‌طور مختصر شرایط را مورد ارزیابی قرار داد. اول اینکه باید پرسید چرا کارلوس کی‌روش به ایران برگشت و جانشین درآگان اسکوچیچی شد که کارنامه خوبی در تیم ملی داشت؟ دو دلیل برای این کار می‌توان پیدا کرد؛ اول اینکه تعداد زیادی از بازیکنان تیم ملی با مطرح‌کردن اینکه درآگان مرد بازی‌های بزرگ نیست، پشت او را خالی کرده و خواستار بازگشت کارلوس کی‌روش شدند. دوم اینکه ایران در گروهی سیاسی قرار گرفته بود و نتایج جام جهانی اهمیت زیادی داشت؛ از همین رو ترجیح دادند هدایت را به دست‌ان مردی بسپارند تا بتوانند در این گروه کسب موفقیت کند. اما پرسشگی که جدیدا باید مطرح شود، این است که آیا دو طرف به هدفی که در سر داشتند رسیدند؟ پاسخ سریع به این پرسش منفی است. همین که ایران بعد از سوومین بازی مرحله گروهی جام جهانی از دور رقابت‌ها کنار رفته، نشان می‌دهد توفیقی حاصل نشده و نتایج رقم‌خورده چیزی نبوده که فدراسیون فوتبال ایران، آن

را تصور می‌کرده است.
باین‌حال، کی‌روش در جام جهانی‌ای که به بدی برای ایران تمام شده، یکی، دو اتفاق مهم را رقم زده است؛ اول اینکه تیم ملی برای اولین بار در یک دوره از جام جهانی چهار گل زده است، دوم اینکه برای اولین بار یک تیم اروپایی را شکست داده و سوم اینکه بهترین برد تاریخ در جام جهانی را هم به نام خود زده است. شاید هواداران کارلوس کی‌روش با استناد به همین موارد برای تداوم همکاری‌اش با تیم ملی دست به کار شوند ولی این سکه روی دیگری هم دارد. در همین جام جهانی، ایران با کارلوس کی‌روش تحقیر شد و بدترین شکست تاریخش در بازی‌های رسمی را متحمل شد. به غیر از این، کی‌روشی که برای آبروداری برابر تیم‌های قدرتمند این گروه به تیم ملی برگشته بود، نتوانست در این مأموریت موفق شود و مقابل هر دو رقیب سیاسی ایران شکست خورد که نتیجه یکی از آنها عجیب و فراموش‌نشدنی بود. مورد اصلی ولی درست مربوط به هدفی کلی است که کی‌روش برای آن به ایران آمد؛ صعود به مرحله دوم جام جهانی. کارلوس قریب به ۱۲ سال فوتبال ایران را رصد کرد ولی درحالی‌که سوومین حضورش با تیم ملی در جام جهانی را تجربه می‌کرد، دوباره نتیجه‌ای تکراری رقم زد و در همان مرحله گروهی از جام کنار رفت. این‌بار برخلاف جام جهانی روسیه، تیم ملی یک امتیاز هم در کمتر گرفت تا عقب‌گرد خاصی حس نشود. حالا با همین توضیح مختصر می‌توان به سوال بالا برگشت که آیا باید قرارداد کارلوس کی‌روش با تیم ملی تمدید شود؟ با توجه به عملکردی که او در این چندساله داشته، مطمئنا پاسخ این پرسش منفی

است. او فرصت‌های زیادی را برای اثبات خودش در فوتبال ایران از دست داده و حتی نتوانسته با نسل طلایی فوتبال ایران، نتیجه‌ای مشابه با جام جهانی روسیه کسب کند. البته برای عدم تمدید قرارداد کارلوس کی‌روش هم باید ملاحظه به خرج داد. درواقع سؤالی که باید پرسید این است که اگر کی‌روش سرمربی تیم ملی ایران نشود، چه کسی باید سرمربی شود؟ یعنی چه مربی‌ای حاضر است هدایت تیمی را بر عهده بگیرد که بازیکنانش می‌توانند شبانه‌علیه او شوند و دست به تغییرش بزنند؟ موضوع کی‌روش حالا علاوه بر حمایت سؤال‌برانگیز بازیکنان تیم ملی، به موضوعی فراقوتبالی گره خورده و به نظر می‌رسد برخلاف سال‌های گذشته، این بار حمایت دولت را هم دارد. کی‌روش در یک ماه اخیر صحبت‌هایش را به سمتی برده که خوشایند طیف خاصی بود؛ موردی که نمونه‌اش به‌تکرار در کنفرانس‌های خبری دیده شد و حتی رسانه‌های نزدیک به جریان اصولگرا یا را فراتر گذاشته و خواسته‌اند تا به این مرد پرتغالی، سمتی در امور خارجه داده نشود تا از ایران دفاع کند. پس موضوع ردکردن کارلوس کی‌روش به این سادگی‌ها نخواهد بود؛ چون او حالا به غیر از حمایت بازیکنان، محبوب دولتی‌ها هم شده و در این شرایط بدیهی است که برای مسئولان، سخنان کی‌روش ارزشمند تلقی شود. البته با توجه به تبلیغات موجود در حمایت از کالای ایرانی که اینجا تعبیر به مربی ایرانی می‌شود، به نظر می‌رسد باید بعد از کی‌روش هدایت تیم ملی به یک مربی ایرانی سپرده شود که این یکی هم ممکن است با رسک نپذیرفتن در چنین فضایی روبه‌رو شود.

ادامه بازی‌های جام جهانی شب سیاسی و انتقام

رقابت‌های جام جهانی امروز و فردا در چهار گروه E، F، G و H برگزار می‌شود تا تکلیف صعودکننده‌ها به مرحله یک‌هشتم نهایی این رقابت‌ها از این چهار گروه نیز مشخص نشود. امروز و فردا هم بازی‌های مهمی برگزار می‌شود که در زیر اشاره مختصری به این بازی‌ها شده است. در گروه E، اسپانیا صدرنشین است و آلمان، یکی از بخت‌های قهرمانی این دوره از رقابت‌ها، ته جدول قرار گرفته است. اسپانیا با چهار، ژاپن و کاستاریکا با سه و آلمان با یک امتیاز به ترتیب در رده‌های اول تا چهارم قرار گرفته‌اند. به این ترتیب، بازی امروز این گروه‌ها، به‌ویژه بازی کاستاریکا با آلمان از اهمیت بسیاری برخوردار است.

کاستاریکا-آلمان

کمتر کسی فکر می‌کرد کاستاریکایی که در بازی نخست هفت‌تایی شده بود، بتواند شانس‌ی برای صعود داشته باشد. باین‌حال، این تیم اگر امروز به آلمان نبازد و در دیگر بازی گروه، اسپانیا بتواند ژاپن را از پیش‌رو بردارد، به‌عنوان تیم دوم و بالاتر از آلمان راهی مرحله حذفی می‌شود تا یک شگفتی بزرگ رقم بخورد. البته کار به این سادگی‌ها نیست؛ چون آلمان هم نایمده که از جام کنار برود. آنها در دیدار نخست برابر ژاپن غافلگیر و بازنده شدند، ولی نمایش قابل قبولی مقابل اسپانیا داشتند. آلمان اگر بتواند کاستاریکا را ببرد و ژاپن هم اسپانیا را نبرد، آن‌وقت این تیم سه مرحله بعدی صعود می‌کند. با توجه به وضعیت قرعه در یک‌هشتم نهایی شاید برای آلمان دوم‌شدن بهتر از صدرنشینی باشد. این دومین بازی بین تیم‌های ملی کاستاریکا و آلمان است و نکته جالب اینکه تنها بازی دو تیم هم در جام جهانی برگزار شده که آن را از دست سال پیش آلمان برد.

ژاپن-اسپانیا

ژاپن هم یکی دیگر از تیم‌های آسیایی است که از غافلگیرکردن مخاطبان جام جهانی غافل نمانده است. آنها در بازی نخست، آلمان بزرگ را شکست داده و شوک مهمی به جام دادند؛ ولی در دیدار دوم، در عین ناباوری، برابر کاستاریکا باختند تا کارشان به اما و اگر کشیده نشود. ژاپن درصورتی‌که بخواهد صعود کند، کار سختی دارد؛ می‌تواند برنده شود و بدون حرف باشد که امری تقریبا غیرممکن به نظر می‌رسد. گفتنی است که در هشت مصاف قبلی بین کرواسی و بلژیک، آمار به صورت مساوی تقسیم شده؛ هرکدام سه برد داشته‌اند و دو بازی هم مساوی شده است.

این بازی‌ها فردا در گروه G هم پیگیری می‌شود. در این گروه صعود برزیل با شش امتیاز قطعی شده، ولی هنوز تکلیف تیم بعدی مشخص نیست. برزیل با شش و سوئیس با سه امتیاز در رده‌های اول و دوم قرار گرفته‌اند و کامرون و صربستان هم با یک امتیاز در رده‌های بعدی هستند.

عکس Gettyimages

کامرون-برزیل

کامرون در مقایسه با دو رقیب دیگر برای رفتن به یک‌هشتم نهایی‌ی کار دشوارتری پیش‌رو دارد. آنها یک امتیاز گرفته‌اند و اگر می‌خواهند به سه مرحله بعدی بروند باید برزیل را شکست دهند و امیدوار باشند که سوئیس هم برنده نشود. هر دو کار کمی سخت است؛ نه کامرون در شرایطی است که بتواند برزیل آماده را شکست دهد و نه سوئیس به این راحتی‌ها فرصت پیش‌رو را از دست می‌دهد. برزیلی‌ها هم که نمایش خوبی داشته‌اند؛ دو برد و دو گلین شیت داشته‌اند و به نظر می‌رسد همچنان عطش پیروزی دارند. در شش مصاف بین کامرون و برزیل، شیرهای رام‌نشدنی فقط یک بازی را از حریف بزرگ‌شان برده‌اند و پنج بازی را باخته‌اند. تنها برد کامرون به سال ۲۰۰۳ در جام کنفدراسیون‌ها برمی‌گردد.

صربستان-سوئیس

این یکی بازی عجیب‌وغریبی از آب درخواهد آمد. اگر برزیل برنده شود، سوئیس با یک تساوی هم کارش راه می‌افتد؛ ولی صربستان قرار نیست به این سادگی‌ها پا پس بکشد. آنها می‌دانند در صورت شکست کامرون برابر برزیل، با بردن سوئیس به مرحله بعدی می‌روند. بازی با سوئیس با توجه به حواشی چهار سال قبل و مسائل سیاسی‌ای که با شادای گل ژاکا و شکری پیش آمد، حساس‌تر و حیثیتی‌تر شده است. در بازی چهار سال قبل نیز تیمی بودند که ابتدا گل زد، اما در نهایت بازنده میدان را ترک کرد. از زمانی‌که عقاب‌ها با نام «صربستان» در جام جهانی شرکت کرده‌اند، تا‌به‌حال موفق به صعود از مرحله گروهی نشده‌اند. امشب ژردان شکری با حضور در ترکیب سوئیس به رکورد استغان لیشتشتاینر و والون بهرامی خواهد رسید که با ۱۰ بازی

اخبار برگزیده

پیام کی‌روش به ملی‌پوشان پس از حذف از جام جهانی

سرمربی تیم ملی فوتبال بازیکنانش را شایسته احترام خواند. کارلوس کی‌روش، سرمربی تیم ملی فوتبال ایران، پس از حذف ایران از جام جهانی ۲۰۲۲ قطر در صفحه اینستاگرامی‌اش نوشت:

«بچه‌ها و دوستان عزیز؛ در فوتبال چیزی به‌عنوان اخلاقی وجود ندارد؛ اما از سوی دیگر وقتی شما به رؤیایی دست پیدا نمی‌کنید، اتفاقی غیراخلاقی رخ نداده است؛ چراکه شما بیشترین تلاش و اشتیاق‌تان به همراه شجاعت ذهنی برای برنده‌شدن را به کار گرفته‌اید.

من به شما افتخار می‌کنم و شما در داخل و خارج از زمین درخشیدید. این یک افتخار بود که جزئی از این خانواده فوتبال باشم. من معتقدم که شما شایسته احترام کامل هستید. اعتبار را به کشور و طرفداران فوتبال دادید. برای همه شما شادی، صلح و سلامتی آرزو می‌کنم. ممنون.»

حسرت‌های ادا‌مه‌دار فوتبال ایران؛ جام جهانی، المپیک و…

با شکست تیم ملی ایران برابر آمریکا همچنان حسرت صعود ایران به مرحله حذفی جام جهانی پابرجا باقی ماند. به گزارش فوتبال ۳۶۰، فوتبال ایران ازجمله قدرت‌های مطرح آسیا و تیمی قابل احترام در سطح جهان محسوب می‌شود؛ باین‌حال در تورنمنت‌های مختلف ناکامی‌های سربارآوری دارد که به بهانه توفیق‌نیافتن در رسیدن به مرحله حذفی جام جهانی، این طلسم‌ها مرور شده است. **ششمین حضور در جام جهانی وبازهم افسوس**

تیم ملی برای ششمین بار در جام جهانی شرکت کرد و این‌بار هم نتوانست به مرحله حذفی راه یابد. تیم ملی در این دوره بیش از هر زمان دیگری به صعود به مرحله یک‌هشتم‌نهایی نزدیک شده بود و با یک تساوی هم می‌توانست از گروه صعود کند؛ ولی برابر آمریکا‌تن به شکست داد. تیم ملی در سال ۲۰۱۸ هم دردقایق

یابانی فرصت طلایی را برابر پرتغال از دست داد و به مرحله بعد صعود نکرد.

ایران درحالی تاکنون موفق به صعود به مرحله حذفی نشده که رقبای آسیایی ایران، مانند کره جنوبی، کره شمالی، عربستان و چندین بار ژاپن تاکنون از این مرحله گروهی صعود کرده‌اند.

پایان قریب به نیم‌قرن انتظار

تیم ملی ایران سابقه سه قهرمانی در جام ملت‌های آسیا را دارد و یکی از پرافتخارترین تیم‌ها در عرصه این مسابقات محسوب می‌شود. تیم ملی آخرین بار در جام ملت‌های آسیا ۱۹۷۶ در تهران با ضربه کاشته تماشایی علی‌برین پرو بر کویت غلبه کرد و قهرمان آسیا شد. از آن موقع تیم ملی نه‌تنها هیچ وقت قهرمان آسیا نشده بلکه به فینال هم راه نیافته است. تیم ملی در این مدت شش بار به نیمه‌نهایی رسیده ولی هرگز فینالیست نشده است. تیم ملی امیدوار است سرانجام این طلسم در دوره بعدی جام ملت‌های آسیا در قطر شکسته شود.

داستان مشابه در المپیک

فوتبال ایران در المپیک هم سرنوشت یکسانی مثل جام ملت‌های آسیا داشته است. ایران سه دوره متوالی در المپیک شرکت کرد که آخرین آن ۱۹۷۶ بود. تیم ملی موفق به صعود به المپیک ۱۹۸۰ مسکو هم شد ولی مسئولان وقت ورزش، آن دوره از المپیک را تحریم کردند و تیم ملی به آن مسابقات اعزام نشد. این تحریم در دوره بعدی المپیک هم ادامه پیدا نکرد. تیم ملی در ادوار بعدی المپیک حتی به صعود به این مسابقات نزدیک هم نشده و باید دید که آیا این طلسم در المپیک ۲۰۲۴ شکسته خواهد شد؟

۳دهه بدون قهرمانی درباشگاه‌های آسیا

پاس، آخرین تیم ایرانی است که در رقابت‌های باشگاهی در آسیا به قهرمانی رسید. این قهرمانی در فصل ۹۳-۱۹۹۲ اتفاق افتاد و ۳۰ سال است که هیچ تیم ایرانی در قله فوتبال آسیا قرار نگرفته است. پس از پاس، پرسپولیس دو بار و استقلال و سپاهان و ذوب‌آهن یک بار به فینال آسیا راه یافته‌اند؛ ولی موفق به فتح جام نشده‌اند. فولاد در این فصل از لیگ قهرمانان مصمم است که روند ناکامی تیم‌های ایرانی را در این مسابقات خاتمه دهد.

ادامه از صفحه اول

امیدآفرینان را بجویم

مثال کوچک آن ترابری کشور از زبان وزیر مستعفی راه و مسکن.
اینکه منشأت برنامه زیبا و دلربا باشد، کافی نیست. منابع و محل منابع ارزی و ریالی و منشأ اجرایی آن برای بهبود سیستم‌های کشور و امید به آینده، برخی از این سیستم‌ها در سرمقاله دوشنبه ۳۰ آبان‌ماه روزنامه «شرق» ذکر شده و تکرار آن موجب ملال است؛ هرچند می‌توان موارد دیگری را ضمیمه آن کرد که قابل احصا باشد.

خلاصه آنکه امیدآفرینی حسب آنچه در کلام رهبر یافته‌ایم، باید از نوع اجرایی و عملیاتی و مؤثر در زندگی مردم باشد و نه تلامسی و رؤیایی. امید باید آب‌آفرین باشد، نه سرآبنمایی و باید وسیع خودمان را در اجرای آنچه به مردم امید می‌دهد، بسنجیم. بدانیم که امیددادن واهی و کلامی کاری از پیش نمی‌برد. واقعیت‌ها را باید در کفه ارائه به مردم گذاشت و باکی نداشته باشیم، اگر امیدآفرینی درست موجب شکستن ما می‌شود، به آن تن دهیم؛ زیرا بزرگی اینجا حاصل می‌شود، والا بزرگی توخالی مانند طبل خواهیم داشت.

سر بر آستان می‌گذارم ای ایران

آنچه مهم بود نه یادداشت، بلکه «بهترین سرآغاز» برای شروع آن بود: «به نام خداوند رنگین‌کمان»؛ این عبارت را در بالای یادداشت آورد تا شان آن رعایت شود. به نظر من اصرار داشت این قسمت یادداشت را با تانی و بسیار زیباتر بنویسد و هنگام نوشتن تأثیر و جنبه آرامش‌بخش این سرآغاز به وضوح پیدا بود. چشمان ترم را از او پنهان کردم. به یاد آن گفته غیرقابل‌نقل که در تریبون رسمی یکی از کلان‌شهرها ابراز شده بود، افتادم و قول و غزل حکیمانه‌ای از خاطرم گذشت؛ واعظ شهر که از پند خود آزارم داد/ از دم رند می‌آلوده سبکبار شدم.

همه ما اوصاف و تعابیر زیبا و بسیاری درباره خداوند و اسما و صفات الهی در دعاها و ادبیات قدیم و جدید خوانده‌ایم و نمونه‌های بسیاری برپایمان پیش آمده است که تأثیری از آن ندیده‌ایم؛ اما خدای رنگین‌کمانی که آن نونهال پاک‌سرشت ایده‌ای گفت، در دل‌های بسیاری اثر گذاشت و بار دیگر نشان داد سخن زیبا هرچند اثرگذار است، مهم‌تر آن است که چه کسی و در چه شرایطی آن را القا کند. فراوانی این کلام در گفتارها و نوشته‌های این و آن نشان‌دهنده تأثیر آن بر دل‌هاست. آورده‌اند که در حضور امام صادق علیه‌السلام یکی از همراهان ایشان به بیماری که آه می‌کشید، گفت: به‌جای این‌ کار، ذکر خداوند را بگو و حضرت حکیمانه به آن شخص عتاب کرد؛ بگذارش که «آه» از اسمای الهی است. آری از خدای رنگین‌کمان، زیبایی و جمال هم برمی‌آید. یاد آن نوجوان «هفتمیده» می‌افتم که خاطره ایران‌دوستی نوجوانان و دانش‌آموزان مدافع ایران‌زمین را تجدید کرد و آن دیگری که ساستی پیش از رفتنش از این عالم، در فضای مجازی، عبارتی به این مضمون نوشت که گرچه این سرزمین برای من هیچ نداشت، ولی سر بر آستانت می‌گذارم ای ایران. آقای تقوایی فیلمی به نام «ای ایران» ساخته است که در آن، با وجود سختی‌های معمول و غیرمعمول، سرانجام همه بچه‌ها در کنار هم و یک‌صدا سرود می‌خوانند؛ ای ایران. تولد حضرت زینب(س) مبارک باد.